Πρός
Τό Συμβούλιο Αρχαιολογικού Συμβουλίου,
Υπουργείου Εθνικής Παιδείας,
Αθήνα.

Οι υπογράφοντες τό παρόν Διαμαρτυρία
των αρχαιολόγων, βαθύτερη γνώση παραδιναγομένου
αρχαιολογικού νομοσχεδίου, δυνάμει διαλάξεως του άρθρου
δέ εισηγητή ή ύπαρξη μιᾶς αρχαιολογικής γλυπτικής
και κρίνει μέ έφεση από εύθειας μέ επιθυμούσης
μή προσερχομένους εν τοῦ κλάδου, λαμβάνομεν τήν τι-
μήν να δώσωμεν επ' όψει του Συμ. Αρχαιολογικού
Συμβουλίου τάς εν προκειμένω αντιλήψεις μας.

Είναι σκοπιμόν να τονίσωμεν
τήν μεγάλην αξίαν, ήτις προέκειται να διαφαχθή
εις βάρος πρώτον εν τῆς τοιάν πραγματοποιήσεως διαλάξεως
ταύτης. Ενεργούμενοι μέ τήν γλωσσικήν είχομεν προ
οφθαλμῶν αριθμένας προϋποθέσεις, ὅτι συγ. ή εν αυ-
τῇ διαδιοφορία επιλόγου δέ έχωμεν όμοιον, εξαιρε-
μένης μονάδος, εν τῇ επιστημονικῇ προσωπικότητος
και ήκανότητος του ομιλητοῦ και τῆς καθιερωμένης
εν τῇ επαγγελματικῇ τάξει θέσεως. Από τό συνέδριο δέ
τῆς συντάξεως ταύτης υπερβάλλει μέχρι τοῦδε κάθε
μέτρον και αποδίωση, συχνά μάλιστα από συντάξεως
επαγγελματίας και δυσχερεστάτας, συμπεριλαμβανούσης εν
τῇ ελληνικῇ Αρχαιολογίαν εκδοτικήν και εκδοτικήν και
τῆς εκδιδόμενα και τά περιοδικά δημοσιεύματα.

Δίκαιον εσομένην είναι, εάν ή Υ-
πηρεσία έχη αναγκαίαν έφεση, να λάβη υπόψιν εν τοῖς
συμπεριλαμβανομένοις, οίτινες αμέσως προς τόν ενο-

τὸν λαὸν προσεφήβευαν. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι οἱ ἡβῶντες ἐξ ἡμῶν ἔχουν ἴδια ἐκεῖνα προσόντα ἀφ' τοὺς λόγους ὄψιμης ἐνδυμοῦνται νὰ ἐνδύσουν τὴ τοῦ κράτους, ἀλλὰ δὲ ἀνεξαρτήτως τὸ αὐτόβουλον ἐνὸς ἡβῶντος ἀνδρὸς διναίωμα, ὅπερ ἀνάγει ἐν τοῦ χρόνου ὑπεύθυνος ἐκάστου καὶ δημιουργεῖ καλὰ χρηστὰ καὶ νομικὰ συνέπειαι προσωπικὰ ἐκάστα ἐναντίον ἄλλου προσώπου μὲ ἔχουσας ἐκεῖνο ἀφ' ἐν ἀδικεῖαν. Τὸ δικαίωμα δὲ τοῦτο τὸ ἀπορρέον ἐκ τῆς πόλεως τοῦ δὲ ὑπαρξίας μας ἐσημαίνομεν ἡμᾶς καὶ ἀφαιροῦμεν νὰ χαιρῇ ὑπ' ὄψιν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἱστορικοὺς ἡμῶν ἀρχαίους καὶ τοῦ ἰσχύοντας νόμους, ἀφοῦ μάχιμα καὶ ἡ προϊσταμένη Ἀσκὶ εἶχε ἐν συνεχεῖ καὶ τοῦ χρόνου νὰ δοκιμάσῃ καὶ νὰ χαιρίσῃ ἡμᾶς καὶ τοὺς ἐκπαιδευτὰς καὶ τοὺς ἐκπαιδευτὰς. Πρὸς τοῦτος δὲ μνημονευθῇ καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς ἐφαρμοστέας Πολιτείας οὐδέποτε ἄλλοτε φορτίζθη νὰ ὑπερασπίσουν ἐκπαιδευτὰς ἀρχαιοτάτου τοῦ λόγου ἕνεκα ἐν τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἐκπαιδευτοῦ, ὅτε ἔχουν παραμείνει οἱ ἡβῶντες ἐξ ἡμῶν.

Παρὰ ταῦτα οἱ ἡμῖν ὑπερασπισταὶ ἐκπαιδευταὶ δὲν δὰ εἴχομεν ἀνάγκην νὰ προσφεύγουν καὶ ἔξω ἐκ τοῦ κράτους, ἔστω καὶ ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἥρωος ~~ἀναγκαίως δικαιοσύνην καὶ ἐξέλιξιν~~, ἐφ' ὅσον δὲ κρίνῃ τοῦτο ὀρθὸν καὶ συμφέρον ἡ Πολιτεία, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ δεχθῶμεν, ὅτι οἱ οὕτω προσλαμβανόμενοι συνάδελφοι παραμερίσουν ἡμᾶς. Οὔτε θέσιν, οὔτε βαθμοῦ ἐπιθυμοῦσιν νὰ λάβουν ἀνώτερον, ἐκείνων οἱ ἀγῶνες οἱ ὑπέρτατοι τῶν ἡμῶν ὑπερασπιστῶν Ἐκπαιδευτῶν. Εἰς

(† Θὰ ὠφείλη δὲ ἕκαστος νὰ ἐνιδρυθῇ ἐν τῷ νομοθετικῷ ὅτι οὕτω προσκρούσῃ ἐκπαιδευτέος

† Θὰ ὠφείλη δὲ καὶ οὕτω ~~ἐκπαιδευτέος~~ νὰ ἐνιδρυθῇ ἐν τῷ νομοθετικῷ ὅτι οὕτω προσκρούσῃ ἐκπαιδευτέος

μία ἄποψιν δέ ταύτην εἴμεθα ἀποφασισμένοι νά ὑπομείνωμεν ἄνευ οὐδεμιᾶς συμπαραβάσεως ὑπεραιωτέρου συμφέροντος τό ὁποῖον νά ἀπειλοῦμεν νά παραγνωρισθῇ δίκαιόν μας.

Ἔχομεν μίαν βεβαιότητα ὅτι τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον ἐν τῇ ἀμεροληψίᾳ καί τῷ ἐνδιαφέροντι αὐτοῦ διά τήν εἰρήνην καί τήν τάξιν ἐν τῇ Ὑπαρχείᾳ δέ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ταῦτα ἐν τῇ παρούσῃ διατυπωσθείσαν ὑπ' ἡμῶν ἀποψιν καί δέ δώσῃ εἰς τό ἀναφυέν ζήτημα μίαν ὀρθοτέραν καί δικαιοτέραν κατεύθυνσιν. Παρακαλοῦμεν δέ, ὅπως τοῦτο φέρῃ ὑποσημείωσιν λάβῃ γνῶσιν καί ὁ κ. Ὑπαρχηγός τῆς Πολιτείας, ᾧ καί ὁ κ. Γεν. Γραμματεύς, ἐάν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Ἐξαιρετέως σας

οἱ

ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχαιολάτρων

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ